

Nacional

COVID-19
Transmissió
0,69

Dada anterior: 0,72

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
14.321

Dada anterior: 18.087

L'indicador hauria d'estar per sota dels 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
425

Dada anterior: 425

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

ESGLÉSIA RELLEU EPISCOPAL

Més bisbats amb episcopat valencià o formats a l'Estat

ELS BISBES • Avui pren possessió com a nou de bisbe de Terrassa Salvador Cristau, català format a Toledo **DUES** • En breu s'hauria de substituir el bisbe de Girona, després el de Sant Feliu de Llobregat i més endavant seria el torn del cardenal Omella

Mireia Rourera
 BARCELONA

El 60% dels bisbes catalans han fet la formació eclesial fora del país. Catalunya té cinc bisbes catalans, quatre provinents de València i un d'Aragó, però només quatre s'han format aquí: els de Tarragona, Urgell, Girona i Vic. L'altre bisbe català, el de Terrassa, que avui pren possessió del càrrec, s'ha format a Toledo.

Des de Catalunya s'ha reivindicat històricament que els bisbes siguin catalans i, sobretot, que estiguin formats aquí, on l'Església ha estat tradicionalment incardinada amb el país, la seva cultura i la seva llengua i des dels anys seixanta identificada amb l'obertura proposada pel Concili Vaticà II i on, per tant, és de tendència progressista. El document episcopal *Arrels cristianes de Catalunya* del 1985 n'és un exemple. Les altres diòcesis de l'Estat es consideren conservadores, fins i tot ultraconservadores, i històricament identificades amb el nacionalisme espanyol. No han reconegut les especificitats de Catalunya com a poble i, al contrari, han volgut diluir l'Església catalana. En aquests moments, hi ha sis bisbes catalans formats a València, Aragó, Toledo i Navarra.

A finals de l'estiu el Vaticà tenia a Catalunya quatre places de bisbe per cobrir: el de Terrassa, perquè el bisbe Saiz Meneses havia estat traslladat a Sevilla; el de Girona, perquè el bisbe Francesc Pardo havia presentat la seva renúncia per edat; el de Sol-

Els bisbes catalans, valencians i balears van fer la visita 'ad limina' al Vaticà aquest gener ■ C.E.T.

sona, on Xavier Novell va renunciar al càrrec per casar-se, i també hi havia la vacant del cardenal Omella, que també ha arribat a l'edat de jubilació, 75 anys. En aquest darrer cas, però, ja se sap que Roma allargarà encara uns anys el mandat del prelat perquè és l'home de confiança del papa Francesc a l'Estat, una pràctica habitual.

Entre principis de novembre i principis de desembre, amb un mes de diferència, el papa Francesc, per consell del cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella (president de la Conferència Episcopal Espanyola i des del 2014 membre de la Congregació dels Bisbes, que és l'òrgan del Vaticà que té l'última paraula en els nomenaments), van fer dues eleccions: la de Salvador

La data

12.03.22

serà el dia que prendrà possessió del càrrec el nou bisbe de Solsona, el valencià Francesc Conesa.

Cristau per a Terrassa i la de Francesc Conesa per a Solsona. El primer, que ja era el número dos en aquesta diòcesi, és català però s'ha format a Toledo, i l'altre, que fins ara era el bisbe de Menorca, és valencià format a la Universitat de Navarra (Opus Dei).

Davant la realitat que novament el Vaticà no ha tingut en compte el clergat català a l'hora de nomenar bisbes (tot i que sí que són de parla catalana), diver-

La xifra

5

bisbes catalans (titulars) hi ha a les deu diòcesis catalanes. Els altres cinc són de València (4) i Aragó (1).

sos sectors de l'Església catalana ja s'han queixat. Són molts (capellans, religiosos, entitats de fidels i fidels de base) els qui en vista del darrer moviment del Vaticà de triar un valencià per a Solsona s'han preguntat si entre els capellans de la diòcesi de Solsona, en primer lloc, o si entre les desenes de capellans catalans, en segon terme, no n'hi havia cap d'apte per ocupar la cadira que deixava Novell.

Episcopal Tarraconense (CET) instant-los a fer alguna cosa per "canviar radicalment la tendència actual de nomenament de bisbes formats fora de Catalunya, totalment allunyats del sentiment d'arrelament a la cultura i la llengua catalanes, desconexors de la nostra història i aliens a la nostra realitat nacional".

Effathà posava sobre la taula la petició que "els nomenaments s'haurien de fer de forma participativa" i recordava que "les jerarquies eclesialtiques no poden ser còmplices de l'esta-

L'entitat Effathà demana als bisbes que canviï la tendència

blishment que impera a l'Estat espanyol i que menysté i perjudica de manera sistemàtica Catalunya i la seva gent en tots els aspectes: cultural, lingüístic, econòmic i social, i n'impedeix el desenvolupament com a poble". L'activista Joan Amorós assegura que "cap bisbe ha contestat" a la seva carta i mostra la seva preocupació pels nomenaments que encara s'han de fer de manera immediata: el del bisbe Francesc de Girona, que ja té 75 anys, i el del bisbe Cortès de Sant Feliu de Llobregat, que aquest 2022 també arriba a l'edat de jubilació.

El nomenament "a dit" preocupa. "On queda la sinodalitat?", es pregunta Neus Forcano, membre de

Continua a la plana 6